

23 november 2025 Overweging *'Vandaag nog zul je met Mij zijn...'*

Feest van Christus, Koning van het heelal.

Lezingen: 2 Samuel 5,1-3 Colossenzen 1,12-20 Lucas 23,35-43

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen... een pittige Evangelietekst vandaag, tenminste zo ervaar ik het.

Intens luisterend en kijkend naar dit Evangelie vraag ik me af:

'Wat gebeurt hier??'

Een koning veroordeeld om z'n koningschap en openbaar terechtgesteld samen met 2 misdadigers... Zijn aanklacht staat in 3 talen boven Hem...

We zijn hier getuige van een bijzonder tafereel. Wat zegt het ons? Wat kunnen wij daarmee? Ik vroeg me ook af: Wie is die Jezus toch dat Hij in alle oprechtheid en eerlijkheid kan zeggen:

'Koning ben Ik, maar niet van deze wereld.' En tegen een daarvoor openstaande mede gekruisigde: *'Vandaag nog zul je met Mij zijn in het Paradijs.* Dat is nogal wat...

Jezus is de dienende koning, de koning die de voeten van z'n vrienden wast, z'n macht niet verdedigt met wapens en geweld, met vernieling van andermans bezit of leven om z'n zin en gelijk af te dwingen; Zijn macht zit in trouwe liefde, opbouw en groei van het leven, een mooie en zinvolle toekomst niet alleen voor zichzelf en z'n eigen familie of vrienden maar vrede en een waardevol en goed leven voor iedereen.

'Koning ben Ik', zei Jezus tegen Pilatus, *'maar niet van deze wereld'*. Jezus is koning van een andere wereld daar waar de liefde regeert. In opdracht van z'n hemelse Vader komt Hij daar persoonlijk van getuigen. In nauw contact met z'n hemelse Vader heeft Hij rondtrekkend met z'n vrienden 3 jaar lang liefde en vrede voorgeleefd. Hij heeft in praktische levenslessen ons de spiegel voorgehouden en ons gewezen op de enige duurzame levensweg: die van het koninkrijk van God.

Er hangt een beladen sfeer op de Calvarieberg. We zijn getuige van de harde strijd tussen goed en kwaad. Machten komen samen in een concentraat van licht en duisternis, hemel en hel zijn met elkaar in strijd, een machtsstrijd waar we niet echt grip op hebben of toch...

Machten komen samen: die van chaos, dood en duisternis en die van de harmonie, het leven en het licht. De fysieke strijd is zichtbaar, tastbaar, de geestelijke strijd hangt voelbaar in de lucht, er gebeurt veel meer dan we als gewone mensen kunnen bevatten...

Ook wij zijn er getuige van.

We hebben de ruimte en vrijheid om van een afstand afwachting toe te kijken zoals het volk onderaan het kruis op Golgotha, misschien biddend.

We kunnen meespotten met de machthebbers en de soldaten: *‘Als je echt koning bent, kom dan van het kruis en redt jezelf.’* We kunnen ook Jezus vragen: *‘Jezus, vergeet mij niet wanneer je in jouw koninkrijk gekomen bent.’*

De mede gekruisigden die zo dicht bij Jezus waren, hadden ook de keuze om Hem te verwerpen of te aanvaarden. De ene misdadiger ging mee in het belachelijk maken van Jezus en in de negativiteit van anderen, hij ervoer Jezus z’n zwijgen en geweldloosheid als onmacht en zwakte, dat paste niet bij hem, hij wilde of kon er niets mee.

Hij ging zo in het donker van z’n eigen woorden liefdeloos ten onder, z’n lege dood tegemoet...

De andere veroordeelde pikte Jezus’ zwijgen juist op als edelmoedigheid en koninklijke waardigheid. Hij kon z’n straf aanvaarden als terecht maar zag z’n terechtstelling langs Jezus ook als een positief kantelpunt. Hij ervoer de zuiverheid van Jezus, de onschuld en het licht. Hij groeide in ontzag voor God. Zijn levensvuur kreeg op het kruis een nieuw begin. Z’n hart ging open voor God en hij zag liefde en licht waar hij dat nog nóóit gezocht had. Hij ziet in Jezus de kracht van het leven over de dood heen. Hij vraagt heel bescheiden:

‘Jezus vergeet mij niet wanneer U in uw koninkrijk komt.’

Hij ziet dat Jezus z’n waardigheid niet laat bepalen door de omstanders die Hem niet respecteren, Jezus blijft geworteld in God. Zijn schijnbare passiviteit is een teken van innerlijke kracht en geeft op het scherp van de snede juist de overwinning op het kwaad.

Het licht overwint de duisternis.

Lichte en donkere kanten leven in ons allemaal. Jezus leerde het licht in ons te voeden in de acceptatie van Hem als gezant van God, als overwinnaar op het kwaad. Door het kruis heen leeft Hij met ons mee in de ongemakken van het leven maar ook met de mooie dingen die we meemaken. Jezus leert dat ware grootheid gevonden wordt in respect voor God, in het dienen van anderen en in rechtvaardigheid, niet in aanzien of wereldlijke invloed. Zo geeft Hij wie bij Hem aanklopt, grip op het leven. Iedere dag kunnen we zo met Hem zijn en sluiten we aan bij wat Jezus zei: *‘Vandaag zul je met Mij zijn...’*

Laten we het kruis verlichten met onze trouw en erkenning van zijn koningschap in dienstbaarheid.

Het licht heeft het gewonnen van het donker!

Betzie Brakels Werkgroep Woord- en Communiediensten